

**Karta potwierdzenia udziału inicjatywy
w konkursie na najlepszą warszawską inicjatywę pozarządową 2013 roku
S3KTOR**

Nazwa inicjatywy zgłoszonej do konkursu

„Powroty – spotkania dla rodzin wracających z zagranicy”

Kategoria konkursowa, w której potwierdzany jest udział inicjatywy w konkursie

(proszę podkreślić TYLKO JEDNĄ kategorię)

- I. Edukacja
- II. Ekologia i środowisko przyrodnicze
- III. Kultura i sztuka
- IV. Pomoc społeczna
- V. Projekty interdyscyplinarne
- VI. Przestrzeń miejska
- VII. Społeczeństwo obywatelskie i prawa człowieka
- VIII. Społeczność lokalna
- IX. Sport i rekreacja
- X. Zdrowie

Dane organizacji pozarządowej będącej realizatorem inicjatywy zgłoszonej do konkursu/lidera inicjatywy

1. **nazwa organizacji pozarządowej**

Fundacja Sto Pociach

2. **numer KRS** lub inny numer ewidencji lub rejestru

0000278980

3. **forma prawna:**

() stowarzyszenie (x) fundacja

() kościelna osoba prawna () kościelna jednostka organizacyjna

() spółdzielnia socjalna () inna.....

4. **adres strony internetowej**.....

Informacje na temat inicjatywy zgłoszonej do konkursu

Obszar realizacji (gdzie inicjatywa była realizowana i dla jakiej grupy wiekowej odbiorców)

Inicjatywa realizowana była w Warszawie, obejmowała zasięgiem również okolice Warszawy, skierowana była do rodzin z dziećmi powracającymi do Warszawy z zagranicy, dzieci w wieku 0 – 19 lat, rodzice w wieku 25 – 50 lat

Okres trwania inicjatywy, a w przypadku inicjatyw wieloletnich także termin realizacji etapu zgłoszonego do konkursu

01/2013 – 12/2013

Budżet realizacji inicjatywy/jej etapu zgłoszonego do konkursu (w PLN)

wkład finansowy: 2 000 PLN (działamy w oparciu o składki i darowizny od powracających oraz wpłat 1%)

wkład osobowy i wolontariat: 12 000 PLN

w tym udział środków m.st. Warszawy (w PLN) 0 PLN

Uzasadnienie podjęcia inicjatywy

(dlaczego inicjatywa została podjęta, czemu/komu miała służyć, dlaczego organizatorzy uznali, że istotne jest podjęcie konkretnych działań, itd.)

Polska jest krajem, który posiada wieloletnią historię i tradycję migracji. Polacy obecni są niemalże w każdym państwie na świecie, w wielu z nich tworząc liczne Polonie. Współcześnie ruchy migracyjne Polaków zyskują nowy charakter: wielu obywateli Polski decyduje się na powrót do kraju rodzinnego. Jak przyznaje wielu z nich, z Polski łatwo jest wyjechać, ale trudniej do Polski wrócić.

Reemigranci (imigranci – Polacy wracający do kraju) muszą odnaleźć się w nowej dla nich rzeczywistości i na nowo zdefiniować swoją kulturową tożsamość. Jak pokazują opisanie poniżej doświadczenia reemigrantów, doświadczają oni wielu problemów adaptacyjnych, społecznych i edukacyjnych w polskim kraju i w polskim społeczeństwie. Problemy te utrudniają funkcjonowanie w społeczeństwie oraz sprawiają, że rozpakowanie bagażu, z którym się wróciło, staje się niezwykle trudne.

Zjawisko reemigracji, choć coraz liczniejsze, wciąż pomijane jest w systemie prawnym, społecznym czy edukacyjnym. Wiele jest w mediach informacji na temat rosnącej liczby młodych ludzi wyjeżdżających z Polski, jednocześnie mało jest informacji o osobach powracających i o realiach ich powrotów. Według artykułu pt. „Emigracyjne tsunami” (Dziennik Gazeta Prawna, 11.02.2014) w ciągu ostatniego roku z kraju wyjechało nawet pół miliona osób. Według danych GUS z 2013 r. z Polski po 2004 roku wyjechało ponad 2 mln osób, w tym w wieku 25-34 lat 726 tysięcy, a 226 tysięcy dzieci poniżej 15 roku życia. Nieliczne są natomiast informacje na temat zjawiska reemigracji. Najświeższe dane opublikowane przez prof. Krystynę Iglicką-Okólską (2013) podają 299 tysięcy osób powracających do Polski po 2004. Na podstawie tych danych można wyciągnąć wniosek, że każdego roku do Polski, na przestrzeni ostatnich 10 lat wróciło około 30 tys. Polaków.

Nieznana jest dokładna liczba reemigrantów w podziale na województwa czy miasta. Na podstawie wyliczeń własnych, szacujemy, iż liczba dorosłych powracających oscyluje przynajmniej wokół tysiąca w samej Warszawie i okolicach, w skali roku. Biorąc pod uwagę dane GUS z 2013 r., które wskazują, że z Województwa Mazowieckiego po 2004 roku wyjechało ok. 148 tysięcy osób oraz biorąc pod uwagę dane prof. Iglickiej-Okólskiej, które wskazują, iż ok 30% osób z ogólnej liczby emigrantów decyduje się na powrót, wnioskujemy, że przez ostatnie 10 lat na teren Województwa Mazowieckiego powróciło około 45 tys. reemigrantów. Rocznie zatem na teren województwa

Mazowieckiego mogło powrócić ok 4,5 tys. Polaków. Wg naszych wieloletnich doświadczeń i obserwacji, przynajmniej około tysiąc dorosłych Polaków wraca rocznie do Warszawy i okolic. Zjawisko reemigracji jest zatem obecne i nie da się go powstrzymać. Część wyjeżdżających z Polski, bez względu na sytuację ekonomiczną Polski, powróci do kraju, ponieważ wyniki Badań Instytutu Spraw Publicznych z 2008 na przykładzie Wielkiej Brytanii wskazują na tęsknotę za domem oraz posiadanie rodziny i przyjaciół w Polsce jako najważniejsze przyczyny powrotu emigrantów do Polski.

Nieznana jest dokładna liczba dzieci powracających do Polski. Nie istnieją statystyki, które wskazywałyby na obecność dzieci reemigrantów w polskich szkołach. Brak statystyk na ten temat świadczy o pomijaniu dzieci powracających i ich problemów w systemie edukacji. Według publikacji ORE z 2013 roku „Wybrane zagadnienia diagnozy psychologicznej dzieci i młodzieży w kontekście wielokulturowości oraz wielojęzyczności” dzieci powracające mają duże trudności adaptacyjne w szkole, takie jak problemy językowe, trudności w nauce, czy problemy z tożsamością kulturową. Trudnościom edukacyjnym dzieci powracających poświęcone były również wykłady na konferencji UJ w Krakowie (06/2013) „Children Migrants & Third Culture Kids. Roots and Routes”. Trudności, które zostały wymienione w czasie konferencji to m.in. poczucie marginalizacji uczniów powracających wśród swoich rówieśników oraz przeżywanie „szoku kulturowego”.

Badania potwierdzają (Oberg, Ward, Bochner), że doświadczenie kontaktu z inną kulturą wymaga przystosowania się. Proces ten jest trudny dla osoby, która w nim uczestniczy – zależy od wielu czynników i jest określany jako „szok kulturowy”. Po powrocie do kraju emigranci przeżywają podobne problemy adaptacyjne jak za granicą, tym razem w kraju rodzinnym. Teorie powrotnego szoku kulturowego wskazują, iż przystosowanie się do rodzimej kultury jest równie trudne – a czasem nawet trudniejsze niż przystosowanie się do kultury obcej (Storti, 1995). Tym doświadczeniom poddane są także dzieci powracające, które wracają do polskich szkół, a przez to ich rodzice i rodziny.

Oprócz literatury naukowej, o skali zjawiska świadczą doświadczenia oferentów. Dla rodziców brakuje jasnych informacji o formalnych rozwiązaniach dla dzieci powracających, zebranych razem i spójnych. Z bogatych i unikatowych doświadczeń z projektu wiemy, iż powracający napotykają na szereg problemów w szkołach. Spośród 32 rodzin biorących udział w projekcie „Powroty – spotkania dla rodzin wracających z zagranicy” w Fundacji „Sto Pociągów” w okresie 01/2013 – 12/2013 wszystkie rodziny powracające miały różnorodne trudności z adaptacją do polskiego systemu szkolnego. Oto przykład wypowiedzi dwóch rodzin powracających, zasłyszanych podczas spotkań „Powroty” w Fundacji „Sto Pociągów” na temat powrotu dzieci do szkoły:

„Uczniowie odnoszący sukcesy szkolne w zagranicznych szkołach, po powrocie do Polski, zmianie języka oraz systemu są dodatkowo narażeni na frustrację bo nie tylko nie otrzymują wsparcia, ale odnoszą porażki. Szczególnie jeżeli mają pecha powrócić w momentach przejściowych dla polskiej oświaty - podstawówka/gimnazjum lub gimnazjum/liceum. Wówczas ze względu na olbrzymią rywalizację, brak rozwiązań systemowych wspierających takie przypadki, są niejako pozbawiani szans na szkoły dobre dwujęzyczne lub pracujące w systemie kompatybilnym do tego, w którym uczeń uczył się zagranicą (matura IB), nie są w stanie podjąć rywalizacji z uczniami polskimi chociaż swoim doświadczeniem w innym systemie, znajomością języka mogliby wnieść wiele do tych szkół.” **Joanna, mieszkała na Węgrzech i w Niemczech w latach 2005 – 2013, dzieci uczyły się w systemie szkoły amerykańskiej)**

„Dla mnie priorytetową sprawą byłyby szkolenia dla dyrektorów/ nauczycieli przynajmniej w szkołach gimnazjalnych i wyżej na temat trudności/wyzwań z którymi spotykają się dzieci przybyłe z innych systemów edukacji. Syn mojej koleżanki w II gimnazjum dostał jedynie 3 miesiące na samodzielne wyrównanie poziomów z historii, chemii i fizyki - w renomowanym warszawskim gimnazjum - rodzina musiała szukać wsparcia w poradni pedagogicznej, żeby dano mu więcej czasu i wsparcie.”

(Agnieszka, mieszkała w USA w latach 1984 – 1989 oraz Wielkiej Brytanii w latach 2003 – 2009)

Według psychologów prezentujących opisy przypadków reemigrantów korzystających ze wsparcia poradni psychologiczno-pedagogicznych, podstawowej pomocy prawnej i adaptacyjnej wymagają również rodzice, którzy często sami nie radzą sobie z adaptacją kulturową i nie są w stanie odpowiednio reagować na potrzeby szkolne swoich dzieci. Oto przykład wypowiedzi osoby biorącej udział w projekcie i potwierdzający stanowisko psychologów: „Na Powrotach mogłam „przepracować” mój powrót, a także wymienić się

moimi doświadczeniami i przeżyciami, zapytać o radę. Nie czułam się samotna z moimi odczuciami.” (Agata, mieszkała Niemczech w latach 1994 - 2009)

Istnieje zatem potrzeba promowania i nagłaśniania zjawiska reemigracji w polskim społeczeństwie, a szczególnie w polskich szkołach, ponieważ rodzice i nauczyciele nie wiedzą o programach nauczania, a zjawisko się powiększa. Dofinansowywane są programy dla dzieci romskich, uchodźczych czy imigranckich (por. Rządowy Program na Rzecz Integracji Romów w Polsce, Europejski Fundusz na rzecz Uchodźców, Europejski Fundusz na rzecz Integracji Obywateli Państw Trzecich), a wciąż nie ma jeszcze programu dla polskich dzieci powracających. Niestety krajowe programy rządowe, dające wsparcie uczniom z mniejszości narodowych czy etnicznych, a także wsparcie uczniom uchodźczym czy imigranckim, nie są dopasowane do potrzeb polskich dzieci powracających z zagranicy, choć mogą być przykładem do przygotowania podobnych programów z myślą o powracających dzieciach polskich.

Jako przykład złych rozwiązań dla reemigrantów w szkole może służyć obowiązek egzaminu. Jako dzieci polskie, dzieci powracające podlegają obowiązkowi zdawania egzaminów (szóstoklasistów, gimnazjalne i licealne), które są nieprzystosowane do ich specyficznej sytuacji językowej i możliwości psychofizycznych, a co za tym idzie odbierane są im szanse na kontynuowanie edukacji na poziomie godnym ich umiejętności i w taki sposób są one wykluczone społecznie. Skutkiem powyższej sytuacji jest poczucie braku sprawczości i wpływu na przestrzeń publiczną. „Powroty – spotkania dla rodzin wracających z zagranicy” w Fundacji „Sto Pociągów” zebrały już wstępne informacje na ten temat i planują dalsze działania, np. zorganizowanie debaty partycypacyjnej wśród środowiska edukacyjnego dotyczący dzieci powracających.

Aktywizacja i integracja społeczna reemigrantów jest koniecznym warunkiem budowania świadomego i kompetentnego społeczeństwa obywatelskiego. Aktywizacja społeczna reemigrantów może odbywać się z wykorzystaniem doświadczeń zdobytych przy realizacji projektu „Powroty – spotkania dla rodzin wracających z zagranicy” w Fundacji „Sto Pociągów”. „Powroty” są jedynym miejscem w Warszawie, zrzeszającym osoby powracające do kraju i dające im wsparcie. Dotychczas projekt prowadzony był wolontarystycznie, jednakże ze względu na liczbę osób powracających i chcących skorzystać ze wspólnych spotkań, istnieje potrzeba rozwinięcia oferty powrotowej, odpowiadającej na realne zapotrzebowanie i przeciwdziałającej marginalizacji reemigrantów. Istniejące bowiem oficjalne strony internetowe (zielonalinia.gov.pl/Dział-Powroty, powroty.org.pl) poświęcone powrotom, podają informacje, które według opinii powracających nie mają pokrycia w rzeczywistości, a ich działania nie sprzyjają współpracy obywatelskiej, nie uaktywniają potencjału reemigrantów i nie sprzyjają ich aktywizacji społecznej. Naszym zdaniem oficjalne strony internetowe są źródłem wiedzy ogólnej, niestety często nie odpowiadającej indywidualnym potrzebom i niedostosowanej do konkretnego środowiska.

Nasze doświadczenia pokazują, że działania proponowane w ramach spotkań powrotowych mają dwufazowy charakter – najpierw powracający korzystają ze wsparcia grupy, a potem sami stają się wsparciem dla kolejnych powracających. Taki model ma największe szanse odpowiadania na indywidualne potrzeby reemigrantów. Ten model wspiera również aktywizację i integrację społeczną reemigrantów, dając im szansę na wykorzystanie ich potencjału płynącego z międzykulturowych doświadczeń, jak również chroniąc ich przed wykluczeniem społecznym i kulturowym. Każdy powracający bowiem musiał do tej pory po powrocie poradzić sobie sam z licznymi wyzwaniami i był pozostawiony bez wsparcia. Istniejące informacje powrotowe są rozproszone pomiędzy różnymi instytucjami i osoby powracające często odsyłane są do kolejnych instytucji lub urzędów. Brak wspólnej bazy wiedzy powoduje, że nowo-powracający nie mogą skorzystać z doświadczeń powracających we wcześniejszych latach, co pogłębia ich alienację społeczną i naraża na marginalizację.

O potrzebie istnienia miejsca i platformy doświadczeń świadczą wypowiedzi osób, które spotykały się w projekcie „Powroty – spotkanie dla rodzin wracających z zagranicy” w Fundacji „Sto Pociągów” w okresie 01/2013 – 12/2013:

„Spotkania to wspierała możliwość dzielenia się wprowadzonymi rozwiązaniami umożliwiającymi powrót do normalnego rytmu życia, jak te związane ze szkołą, pracą. Uczestnicząc w spotkaniach zdobywamy nowych przyjaciół ale i sojuszników, którzy wesprą i rozumieją. Spotkania stwarzają także możliwość integracji dzieci, które często w swoim środowisku szkolnym są inne, a tylko tutaj spotykają rówieśników, którzy rozumieją ich zachowania i doceniają doświadczenie.” **(Joanna, mieszkała w Irlandii w latach 2005 – 2009)**

„Znaleźliśmy tu wsparcie, bezpieczną przystań, zrozumienie dla przeżywanego przez nas odwrotnego szoku kulturowego, dla poczucia straty, dla smutków i trudności w porozumieniu z bliskimi. Usłyszeliśmy też słowa otuchy, że z czasem będzie inaczej, lepiej, łatwiej... i rzeczywiście jest!” **(Ela, mieszkała w Wielkiej Brytanii w latach 2003 – 2012)**

„O moim powrocie można wiele opowiadać, głównie o swojej dezorientacji i obcości z jaką mnie ojczyzna na nowo przyjęła.(..) Myślę, że trzeba rozmawiać o powrotach i podziwiam wszystkie rodziny, które rozmawiają o problemach z nimi związanych, żeby innych to już nie spotykało i żeby nasz kraj nie był tak irracjonalnie nieprzyjazny ludzom migrującym.” **(Magda, mieszkała w Wielkiej Brytanii w latach 2009 – 2012)**

„Powroty to jedyna tego typu grupa w Warszawie, tym bardziej ważna dla uczestników, w tym dla mnie. W trakcie spotkań i rozmów w Powrotach, uświadomiłam sobie wiele kwestii związanych z powrotem do ojczyzny. Na przykład nie czuje się już tak nienormalnie tylko dlatego, że zdecydowałam się na powrót i przywiezienie tu moich dzieci.” **(Kasia, mieszkała w USA i na Tajwanie w latach 1988 – 2011)**

W "Powrotach" ludzi łączy ważne doświadczenie – przeżycia dużego fragmentu życia w innym kraju, niż ten, w którym wyrosli i wychowali się, a następnie powrotu do domu. Do ponownego osvajania ludzi i miejsc, które okazują się nie tak "oczywiście oczywiste", jak mogłoby się wydawać. Przywozimy ze sobą dzieci, nasze, a mimo to trochę „cudzoziemskie”. **(Ewa, mieszkała w Republice Czeskiej w latach 1995 - 2001 oraz w Hiszpanii w latach 2005 – 2010)**

Brakuje organizacji wspierającej reemigrantów we wszystkich newralgicznych obszarach powrotu do społeczeństwa. Naszym zdaniem do osób przebywających za granicą i rozważających powrót do kraju nie docierają rzetelne informacje o powrotowych realiach i sposobach pokonywania trudności związanych z tak ogromną zmianą jaką jest powrót do kraju [potwierdzający to stwierdzenie cytaty osoby powracającej: *Okazało się, że przyjazd do Polski okazał się jednym z najtrudniejszych doświadczeń w życiu naszej rodziny. Historie innych rodzin pozwoliły nam lepiej zrozumieć tę naszą decyzję.* **(Ola, mieszkała na Węgrzech w latach 2007 – 2011)]**.

Brakuje bazy realnych doświadczeń powrotowych, programu dla dzieci powracających, szkoleń dla nauczycieli, bazy szkół przyjmujących dzieci powracających, co może skutkować reemigracją, rozdzielaniem się rodzin i pogarszaniem się zdrowia psychicznego powracających. Wpływa to negatywnie również na osłabienie aktywizacji społecznej obywateli – reemigrantów, którzy pochłonięci są odnajdywaniem się w nowej, nieprzewidywalnej rzeczywistości. Tak stan rzeczy skutkuje złą sytuacją demograficzną Polski, ponieważ rodziny z dziećmi mniej skłonne są do powrotów do kraju.

Wśród rodzin i osób powracających istnieje przekonanie, że sytuacja nie zmieni się, a jeśli zmieni się, to na pewno nie w naszym pokoleniu. Brakuje zaufania do instytucji publicznych, wiary w inicjatywę lokalną, która ma być początkiem większych długofalowych zmian.

Projekt wprowadził system wsparcia, który umożliwił aktywizację społeczną i kulturową reemigrantów i ma służyć jako początek dalszych działań.. Działania konsultacyjne są skierowane do reemigrantów, a ich doradczy charakter służył ich readaptacji i aktywizacji. Poprzez dalsze rozwinięcie projektu „Powroty” chcemy tworzyć miejsce przyjazne powracającym, punkt konsultacyjny oraz bazę informacyjną opartą na doświadczeniach. Efektem naszego projektu jest aktywizacja społeczna i kulturowa reemigrantów w polskim społeczeństwie oraz rozpropagowania tematu powrotów do Polski.

Przebieg inicjatywy – opis poszczególnych działań

1. Działania PR i marketingowe

Celem działań z zakresu Public Relations i marketingowych jest informowanie o realizacji projektu „Powroty – spotkania dla rodzin wracających z zagranicy” oraz nagłośnienie problematyki reemigracji i osób powracających do Polski.

Lokalna i polonijna społeczność jest zaangażowana do umieszczania ogłoszeń na swoich stronach www oraz w newsletterach, gablotkach. Nawiązana została współpraca i komunikacja pomiędzy powracającymi, a lokalną społecznością i instytucjami. W mediach i Internecie pojawiały się informacje o powrotach, co umożliwiło dotarcie i nagłośnienie tej problematyki wśród większej ilości ludzi.

Na konkretne działania związane z PR i marketingiem składały się w każdym miesiącu w okresie 01 – 06/2013 oraz 09/2013 – 12/2013:

1) wysłanie informacji do osób na liście mailingowej Fundacji „Sto Pociągów” (ok. 800 odbiorców),

2) wysłanie informacji o spotkaniach, działaniach i wydarzeniach do portali:

- www.emito.net - polski portal w Wielkiej Brytanii, 800000 użytkowników każdego miesiąca
- www.powroty.zielonalinia.gov.pl - portal rządowy, ponad 60000 wizyt miesięcznie
- www.warszawa.ngo.pl – dział wydarzenia/wiadomości, 900000 wizyt miesięcznie
- www.kobietawuk.info – polski portal w Wielkiej Brytanii, 100000 wizyt miesięcznie
- www.stopociagow.pl – 20000 wizyt miesięcznie
- www.powrotnik.eu – polski portal w Irlandii - 1200 wizyt miesięcznie
- www.irlandia.ie
- www.polskiexpress.ie
- www.mojawyspa.co.uk
- Strona Polish Psychologists' Association in UK
- www.srdp.pl/index.html - Stowarzyszenie Rodzin Dyplomatów RP
- www.emn.gov.pl - Europejska Sieć Migracyjna
- Facebook – profil grupy Powroty, Fundacji Świat na Wyciągnięcie Ręki
- Strona internetowa Fundacji Świat na Wyciągnięcie Ręki www.swiaty.org.pl
- blogi, fora internetowe, strony tematyczne
- Mailing do około 300 ośrodków za granicą (tylko 06/2012 i 06/2013) – wysłanie informacji o „Powrotach” drogą mailową w pdf na temat spotkań „Powroty” do organizacji, konsulatów i ambasad polskich, portali polonijnych, instytutów, parafii oraz szkół polskich za granicą.

3) wysłanie i umieszczenie informacji w instytucjach:

- Gmina Ursynów, Mokotów i Wilanów
- 9 szkół międzynarodowych w Warszawie
- gablotka parafialna Dominikanów na Starym Mieście w Warszawie
- budynek Fundacji „Sto Pociągów”
- gablotka osiedlowa ul. Bruna 9 w Warszawie (250 mieszkań, w tym wiele rodzin)

międzynarodowych).

Działania PR w okresie 01/2013 – 12/2013 to również:

- „Idziemy”, „Wracamy do siebie” – 01/2013
<http://www.idziemy.pl/spoleczenstwo/wracamy-do-siebie/1/>
- TVP Polonia, „Polonia 24” o powrotach – 08/2013
<http://www.tvp.pl/polonia/polonia-24/wideo/27082013-2200/12018320>
- „Charaktery” „O Powrotach” – 10/2013 wersja na tablet

Działaniami promocyjnymi obejmujemy minimum 2000 osób. Jest to liczba szacunkowa, na podstawie naszych wcześniejszych doświadczeń i jest mierzona ilością wejść na stronę oferentów w trakcie całego trwania projektu.

2. Powitalne spotkanie (09/2013) w ogrodzie Fundacji „Sto Pociach”

W ciągu roku można zauważyć konkretny czas powrotów reemigrantów do Polski – jest to okres wakacji (lipiec - sierpień). W związku z tym jest to dobry czas, aby nowoprzybyłe osoby mogły „miętko wylądować” po przybyciu do kraju. Spotkania mają na celu integrację rodzin powracających w konkretnym czasie przez stworzenie przestrzeni na wymianę doświadczeń. Forma aktywizacji będzie polegać na poinformowaniu reemigrantów o możliwościach angażowania się w nową dla nich rzeczywistość społeczną i kulturową. Reemigranci otrzymają wiedzę na temat działań prowadzonych w projekcie. Spotkanie to również służyło zwróceniu uwagi na tożsamość kulturową i jej znaczenie dla współpracy środowiska reemigrantów w sferze lokalnej.

Ilość uczestników spotkania to ok. 25 osób.

Korzystaliśmy z ogrodu Fundacji „Sto Pociach”. Przekąski przygotowane zostały przez osoby powracające, a animacje dla najmłodszych przygotowane zostały przez wolontariuszy, co propaguje ideę wolontariatu i filantropii oraz angażuje społecznie osoby powracające.

5. Spotkania integracyjne dla powracających

Spotkania odbywały się w okresie 01/2013 – 12/2013. Celem spotkań było trwałe angażowanie reemigrantów we wspólne działanie poprzez prezentację kraju emigracji i wzajemną wymianę doświadczeń.

Celem głównym spotkań było przede wszystkim ułatwienie procesu adaptacji na poziomie osobistym, rodzinnym i zawodowym. Spotkania służyły także pielęgnowaniu tożsamości kulturowej, kształtowaniu postaw tolerancji dla wielokulturowości i różnorodności, a także współpracę środowiska (nie tylko reemigrantów) w sferze lokalnej.

Zaprezentowane zostały następujące kraje: Szwajcaria, Rosja, Kazachstan, Australia, Wielka Brytania i Londyn, USA, Wielka Brytania i Cambridge, Niemcy. Na celu miało to zaangażowanie powracających w działanie oraz podzielenie się swoimi doświadczeniami o kraju emigracji, przeżycie jeszcze raz swoich uczuć i być zrozumianym przez osoby o podobnym doświadczeniu.

Dodatkowym celem spotkań było stworzenie bazy szkół, które już przyjęły uczniów powracających w formie 'case studies' na podstawie doświadczeń i wykorzystanie potencjału osób, które już powróciły do szkół polskich. Jest to bank informacji dla kolejnych powracających.

Spotkania umożliwiły udzielenie wsparcia osobom powracającym, ich dalszą integrację i wymianę doświadczeń, nadanie sprawczości, możliwość wspólnego działania i wpływu na sprawy, budowanie atmosfery patriotyzmu. Był to początek na rozwiązanie problemu rozproszenia informacji o szkołach przyjmujących uczniów powracających, informacji o tym jak działa system edukacji w Polsce, uświadomienie możliwych wyborów i zebranie ich w jednym miejscu.

Liczba uczestników każdego spotkania to minimum 15 osób, odbyło się 10 spotkań, każde spotkanie trwało do 3 godzin zegarowych; łącznie zostało przeprowadzonych 30 godzin spotkań.

Dodatkowo na spotkaniach zaangażowana została młodzież powrotowa do opieki nad młodszymi dziećmi. W osobnej sali utworzony został dwukrotnie (10/2013 i 11/2013) program „Playtime with English”, gdzie dzieci powrotowe mogły pobawić się, grać w gry, czytać książeczki w języku angielskim pod opieką młodzieży. Zaangażowanych zostało 5 nastolatków oraz 7 dzieci.

Wiedza i umiejętności zdobyte podczas spotkań stanowią obecnie bazę dla osób, które powróciły z emigracji i pozwolą im lepiej przystosować się do nowej sytuacji oraz wykorzystać ją do własnego dalszego rozwoju.

W czasie spotkań poruszone zostały takie zagadnienia jak:

- Powrotny szok kulturowy, sposoby radzenia sobie z powrotnym szokiem kulturowym
- Adaptacja kulturowa na poziomie osobistym i zawodowym
- Analiza własnych doświadczeń i odczuć związanych z powrotem do kraju
- Zastanowienie się nad tym, w jaki sposób wykorzystać doświadczenie zdobyte za granicą dla swojego rozwoju
- System edukacji w Polsce
- Jak wspierać dzieci po powrocie
- Dwujęzyczność
- Dobre wzorce z krajów naszych emigracji
- Relacje z najbliższymi przed i po powrocie
- Najlepsze wspomnienia z emigracji oraz rodzinne anegdoty i historie z wyjazdów
- Third Culture Kid

6. Konkurs rysunkowy dla dzieci pt. „Mieszkałam/em w ...” i konkurs literacki na opowiadanie dla młodzieży pt. „Przyjechałam/em do Polski z ...”, nagrody ufundowali sponsorzy.

Konkursy miały na celu zaangażowanie w projekt również dzieci i młodzieży. Narysowanie swoich wspomnień i opisanie ich miały pomóc dzieciom w ekspresji ich emocji związanych z powrotem, a przygotowana wystawa prac w Fundacji „Sto Pociągów”, że powracający działają i naprawdę wrócili do polskiego społeczeństwa.

Każde dziecko zostało nagrodzone, nie przyznawane były miejsca, każde dziecko otrzymało również dyplom uczestnictwa w konkursie.

Sponsorami nagród była Agencja Celna „Contram” z Gdyni oraz Szkoła Międzynarodowa „Meridian International Schools” w Warszawie.

6. Publikacja podsumowująca projekt 06/2013

W publikacji znalazło się podsumowanie projektu, opis wszystkich działań zrealizowanych w czasie jego trwania oraz umieszczone zostały prace dzieci z konkursu rysunkowego i literackiego. Publikacja ta stanowi trwały ślad projektu. Służy jako narzędzie PR w temacie reemigracji oraz narzędzie służące aktywizacji społecznej i kulturowej reemigrantów. Publikacja liczy 27 stron została wydana w ilości 5 egzemplarzy w wersji drukowanej oraz została umieszczona w wersji PDF na stronie Fundacji Sto Pociąg na profilu FB grupy „Powroty”. Publikacja została przesłana do wszystkich beneficjentów projektu i pozostałych interesariuszy, szkół, portali i instytucji współpracujących.

Broszura ta jest dostępna w wersji on-line stronach internetowych Fundacji Sto Pociąg oraz na FB.

Liczba i charakterystyka beneficjentów/odbiorców inicjatywy

(do jakiej grupy społecznej/wiekowej/zawodowej, skierowana była inicjatywa, jaki był klucz doboru beneficjentów/odbiorców, itp.)

W projekcie „Powroty – spotkania dla rodzin wracających z zagranicy” w okresie 01/2013 – 12/2013 wzięło udział 80 osób w wieku od 0 do 50 lat. Istnieje również dodatkowa grupa 10 osób, które kontaktowały się z koordynatorem projektu drogą mailową, korzystały z konsultacji, ale nie wzięły udziału w spotkaniach.

W spotkaniach brały udział osoby wraz z rodzinami z wykształceniem wyższym: nauczyciele, naukowcy, trenerzy, ekonomiści, architekci, psychologowie. O doborze decydował kontakt mailowy i indywidualne zgłoszenie się na spotkania.

O udziale w spotkaniach decydował pobyt z rodziną za granicą w ciągu ostatnich 10 lat.

Rezultaty i oddziaływanie inicjatywy

(jakie cele udało się osiągnąć organizatorom, jakich pozytywnych zmian i w jakiej skali udało się dokonać dzięki realizacji inicjatywy, czy udało się w nią zaangażować ludzi z zewnątrz, itp.)

Głównym celem projektu było wsparcie adaptacji na poziomie osobistym, rodzinnym i zawodowym reemigrantów.

Celem było również zwiększenie aktywności społecznej i kulturowej Polaków powracających z zagranicy do Polski, poprzez wsparcie ich w okresie „szoku kulturowego” oraz po nim, zebranie doświadczeń grupy mające posłużyć dalszym działaniom (prawdopodobnie z inną organizacją) i stworzenie bazy wiedzy o powrotach dla kolejnych powracających na terenie Warszawy i okolic.

Cel został osiągnięty. W spotkaniach wzięły udział 32 rodziny (80 osób razem z dziećmi i młodzieżą), łącznie odbyło się 10 spotkań (30 godzin), przeprowadziliśmy konkurs dla dzieci („Mieszkałam/em w ...”) oraz konkurs literacki dla młodzieży („Przyjechałam/em do Polski z ...” w którym łącznie udział wzięło 14 dzieci.

Stworzyliśmy wstępną bazę wiedzy o szkołach przyjmujących dzieci powracające.

Celem projektu było zwiększenie wiedzy na temat wyzwań oraz korzyści reemigracji poprzez przygotowanie i przeprowadzenie działań z zakresu Public Relations i marketingowych służących promocji zjawiska reemigracji. Szacujemy, że dotarliśmy do min. 2000 odbiorców).

Do współpracy zaangażowaliśmy środowiska lokalne i polonijne. Ogłoszenie o spotkaniach powrotowych ukazało się w co najmniej 70 miejscach, (w tym w 40 z nich 10 razy) i zaangażowało środowiska lokalne warszawskie, instytucje, urzędy, szkoły, portale polonijne, portale powrotowe i inne miejsca.

Efektom było stworzenie broszury podsumowującej spotkania powrotowe i wydrukowanie jej w ilości 5 sztuk oraz dystrybucja do ponad 200 instytucji, szkół, urzędów i beneficjentów drogą mailową w pdf. Broszura ta jest dostępna w wersji on-line stronach internetowych Fundacji Sto Pociąg oraz na FB.

Celem również było aktywne włączanie się rodzin powracających w organizację i przygotowywanie spotkań powrotowych: 7 rodzin przygotowało prezentacje na temat krajów swoich emigracji, psycholog międzykulturowy przygotował interaktywną prelekcję na temat zagadnienia Third Culture Kid, psycholog współprowadził spotkanie i czuwał nad zagadnieniem merytorycznym tematów wiodących na spotkaniu, młodzież powrotowa (5 osób) włączyła się aktywnie w opiekę nad młodszymi dziećmi powrotowymi w czasie spotkań, uaktywniła się również osoba odpowiedzialna za koordynację wolontariatu młodzieży. Jeden z uczestników zapoczątkował działanie facebooka powrotowego.

Wszystkie te działania propagują ideę wolontariatu i filantropii oraz angażuje społecznie osoby powracające, pokazując im, że mamy wpływ na sprawy, które nas dotyczą.

Liczba osób zatrudnionych przy realizacji inicjatywy

0

komentarz: nikt z osób zaangażowanych w projekt nie jest zatrudniony w Fundacji „Sto Pociąg”, korzysta my jednak z biura, budynku, recepcji, wsparcia zarządu przy podpisywaniu umów oraz ze stron internetowych Fundacji

Liczba wolontariuszy zaangażowanych w realizację inicjatywy

11 osób:

- koordynator projektu i odpowiedzialny za PR & marketing, współprowadzenie oraz przygotowanie spotkań (1 osoba),
- psycholog współprowadzący spotkania (2 osoby),
- psycholog międzykulturowy (1 osoba),
- koordynator wolontariuszy i ekspert ds. Powrotów (1 osoba),
- młodzież powracająca – 5 osób
- inicjator i koordynator facebooka (1 osoba)

Partnerzy i ich rola w inicjatywie

Szkoła międzynarodowa **Meridian International Schools** w Warszawie – ufundowała nagrody w konkursie rysunkowym i konkursie dla młodzieży w 04/2013.

Agencja Celną Contram w Gdyni ufundowała nagrody i dyp lomy w konkursie rysunkowym i konkursie dla młodzieży w 04/2013.

Interdean sp. z o.o. (firma zajmująca się przeprowadzkami międzynarodowymi) ufundowała napoje chłodzące, prezenty dla dzieci oraz malowanie „buziek” na spotkaniu w ogrodzie fundacji w 06/2013.